

A bútorgyári dolgozók vállalása

A Szegedi Bútorgyár dolgozói hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára vállalták első negyedévi tervük jóminőségben való teljesítését is. A felszabadulási munkaversenyben méginkább jobb, tartósabb és tetszetősebb lakásbútorokat készítenek. Tervek felül felajánlották, hogy a régebbi irodabútor gyártásból kiharadt és megmunkált alkatrészeket kevés pótlással kiegészítve elkészítik és így 45 darab kétféleképp kezelőasztalt gyártanak.

A többi között vállalták azt is,

hogy a fenyőfűrész áru felhasználásánál keletkező hulladékból 2,5 köbméter bútortárolt készítenek és azt felhasználják. Még januárban elkészítik a mintadarabjait azoknak a kis bútoroknak, amelyekhez jól, — nem a minőség rovására — fel tudják használni a hulladékból nyert anyagokat.

Takarékoskodnak a segédanyagokkal, a villamosenergiával is. A tervezett önköltségen felül 10.000 forintot takarítanak meg, az első negyedévben.

Népi ülnökök értekezlete a szegedi megyei bíróságon

A szegedi megyei bíróságon az elmúlt évben működő népi ülnökök értekezletet tartottak. Megvitatott azokat az igazságszügyi problémákat, amelyek a kormányprogram nyilvánosságra hozatala óta felmerültek. Megállapították a népi ülnökök, melyek azok a legsürgősebb feladatok, amelyeket a Központi Vezetőség októberi határozata értelmében az igazságszügyi szerveknek meg kell valósítani.

Számos hozzászóló között Tomán Mihály, a MÁV dolgozója, elmondta, hogy ülnöki működésük befejezése után munkahelyükön folytatják tovább nevelőmunkájukat, s bírói működésük során szerzett tapasztalataikról beszámolnak a dolgozóknak. Domonkos Sándor elmondta, hogy maguk az üzemi dolgozók követelik a társadalmi tulajdon tolvajainak szigorú megbüntetését.

Szépál István TSZ-tag elmondta, hogy a termelőszövetkezetek

ben lévő tagok elvárják, hogy a mezei lopások elkövetőit is szigorú büntessék. Török Ferencné, Szivovics Péter és Rózsa István a bírák és népi ülnökök között lévő kapcsolatokról számolt be. Elmondták, hogy a bírák tudásukkal segítették a népi ülnököket, akik viszont egyes ügyek eldöntésénél szükséges szakmai ismeretekkel támogatják a bírák munkáját.

Megemlítették, hogy rövidesen sor kerül a szakbírák és népi ülnökök megválasztására. Addig azonban, — amíg a választás megtörténik — a két évvel ezelőtti megválasztott ülnökök látják el teendőiket.

Az értekezlet befejezése előtt elhatározták a népi ülnökök, hogy további működésük során még odaadóbban harcolnak a kormányprogram megvalósításáért, s ülnöki működésük befejezése után pedig munkaterületükön mutatnak példát dolgozó társaiknak.

H I R E K

A TITTI IRODALMI SZAKOSZTÁLYA a szegedi irodalmi hagyományok német leírásának ellenes darabjainak összegyűjtésével foglalkozik — egy ilyen tárgyú kiadványt készít. A történelmi szakosztály a német fasizmus elleni néppront hagyományokból készít összeállítást és kiadványt a Hazafront Néppront helyi bizottságával együtt.

A TEXTILIPARI ÉS MŰSZAKI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET ma délután fél 6 órai kezdettel az MTE Horváth Mihály utcai helyiségében tart klubnapot, melynek tárgya „A szürke karton kérdései”. Vitavező: Mészáros János munkügyi előadó.

„FELCSEVELÉS AZ ELŐFONOGEPEK” címmel tart előadást a Textilipari és Műszaki Tudományos Egyesület rendezésében Szántai K. József technikus ma este 7 órai kezdettel a Szegedi Textilművekben.

A TRAVIATA BEMUTATÓ ELŐADÁSA 8-án, szombaton volt a Szegedi Állami Nemzeti Színházban. A közönség nagy tetszéssel fogadta az előadást. Legközelebb 13-án, majd 22-én újra előadja a színház a Traviatát.

— Dehogy tudom elfelejteni azokat a régi időköt! — válaszolta Berényi József, a Szegedi Kenderfonógyár hegesztője, amikor visszaemlékezett a falujárására. Percek alatt összejönnek a régi veteránok, megindul a beszélgetés. Berényi József huszonegyéves, Rózsa János, Horváth Mihály már meglett emberek, Nagy Lajos és Balogh Sándor pedig már azért sem haragszik, ha bácsinak szólítják őket. Emlékeznek, beszélgetnek.

— Ugye, maga sem felejt el Lajos bácsi első falujárásunkat, az alsóközponit?... Felraktunk mindent egy teherautóra, aztán nekivágtunk az útnak.

Nagy Lajos kovács az üllöt úti kis kalapácsával s az üllő csengése közepette mosolyogva emlékszik.

— Vittük ezt is. Én mondom, nincs Szeged környékén olyan község, ahol ez az üllő három és fél esztendő alatt ne beszélt volna a kendergyár munkásairól, rólunk, a falujárókról. Bizony rossz volt, hogy egyik napról a másikra abba kellett hagynunk. Voltak olyanok, akik könnyen megváltak a falutól. Én azonban még 52-ben is

Kiáltam a tápéi „Ady Endre” csoporthoz.

Tudja fene, annyira megszerettük egymást, hogy ha ők elmondták, mi kellene, hogyan kellene, én azonnal megígértem, hogy segítek. Nemcsak ígértem, hanem meg is csináltam. Nem a birkapaprikák, meg a jó enni való, mert az is volt, hanem a becsület miatt jártam rendszeresen a csoporthoz. Néha-néha vasárnap már az ő üllőjükön

— **A KAMARASZÍNHÁZ** Ben-Jonson: Volpone című színművét e héten szerdán, pénteken és vasárnap mutatja be.

— **AZ ÉPÍTŐIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET** és a Műszaki Klub vezetősége ma délután 5 órai kezdettel klubnapot rendez a Műszaki Klub helyiségében. Kelemen utca 5. szám alatt. A klubnap tárgya a „Tervezés és kivitelezés összehangolása”. Vitavező: Balogh Péter, a Tervező Iroda igazgatója és Csánk Elemér, a 65/1. Építőipari Vállalat főmérnöke.

— **TIZENKILENC DOLGOZÓ ÉRT** el decemberben sztahanovista szintet a Textilművek láncsévelő üzemrészében.

— **EGYRE TÖBB KÖZSZÜKSÉGLETI CIKKET** készítenek a Szegedi Vasöntődében. Eddig többek között a petróleumfűzőkhöz és vasalókhöz készítették öntvényt. E hónapban megkezdik az öntöttvas-kályhák gyártását is. Most a Pápai Elektornax gyárral villanyrezezők felső lapjának öntésére — ebbe jön bele a fűtőtest — kötöttek szerződést. Egyelőre 50.000 darab elkészítésére írták alá a megrendelést.

A permeterző, a morzsoló és a személyes beszélgetés

vertem a vasat s közben meghánytuk-vetettük a csoport sorsát, az emberek ügyes-bajos dolgát. Akár hiszik, akár nem, én már úgy érzem, hogy az „Ady Endre” csoport üllője is olyan szépen cseng, mint ez-e — és itt újból az üllőre ver kalapácsával.

Kár, hogy nincsenek itt a tápéiak, a sándorfalviak, a szatymaziak, és a többiek, akik oly sokszor megdicsérték a két kovács, Nagy Lajos és Balogh Sándor üllőjepek csengését, szóval is, néha borral is.

— Pedig akkor még szegények voltak — emlékszik vissza Berényi József. — A földet épp olyan vendégnek tartották, mint minket, sokan valahogy „nem hittek” a tulajdonjogban. Magyarítottuk mi a lábaskot foltoztatása, ablakok üvegezése közben, hogy a jog már nem vitatható. De közben csak bólogattak. Nem nagyon hittek benne.

— Ilyen volt Jóska az alsóközponit eset is — emlékeznek egymás után sorban a beszélgetésekre, a fűzőgátlásra s a patkókészítésre. Mert hát ilyenkor a szívesen szóba elegyedett a lábaskot hozó, vagy a lovat patkoltató ember a kendergyáriakkal. Kérdezett, s a kendergyáriak válaszoltak. — Amikor másodszorra otthagytuk a kultúr-műsor után „Alsóközponitot” és hazafelé indultunk, még mindig úgy éreztük: jónéhányan még ezek közül se bíznak bennünk. Másnap

A város kereskedelmének fejlesztéséről tárgyalt a Városi Tanács végrehajtó bizottságának ülése

Új tanácsaink

Igen fontos feladatról tárgyalt a Városi Tanács végrehajtó bizottsága ez évi első rendes ülésén: a Városi Tanács újonnan szervezett és kibővített kereskedelmi osztályának munkájáról, Szeged áruellátásáról, a kereskedelmi hálózat bővítéséről. Az ülésen résztvettek a város különböző kereskedelmi vállalatának vezetői is: a Városi Tanács végrehajtó bizottsága az illetékesekkel közösen beszélte meg a jelenlegi helyzetet, a tennivalókat.

Köztudomású, hogy Szeged megyei jogú várossá válása nyomán

több szegedi kereskedelmi és ipari vállalat, intézmény a Városi Tanács irányítása alá kerül közvetlenül.

Ennek az átszervezésnek az első lépései már megtörténtek; a Szegedi Élelmiszerkereskedelmi Vállalatot, a Kiskereskedelmi Vállalatot, a Ruházati Boltot, a Szálloda és Vendéglátó Vállalatot, a Helypénzszedő és Szolgáltató Vállalatot átvette a Városi Tanács kereskedelmi osztálya. A budapesti központhoz tartoznak továbbra is egyes vállalatok, mint például a szegedi csemegeüzletek, a Kultúr-cikk Kiskereskedelmi Vállalat boltjai. Ezek közül azonban háromátvett a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat. A Szegedi Élelmiszerkereskedelmi Vállalathoz tartozik a Városi Gazdaság és a MEZŐKER üzletei is.

Ez volt tehát az első alkalom, hogy a végrehajtó bizottság, a városi tanács osztálya és az eddigi Megyei Tanácshoz, illetve a minisztériumhoz tartozó kereskedelmi vállalatok között megvizsgálták, hogyan tudják megoldani a város lakosságának jobb áruellátását, hogy minél hamarabb teljesítsék a Hazafront Néppront programjában meghatározott feladatokat.

Igen fontos, hogy gyakorlatilag is szoros kapcsolat épüljön ki a tanács és a kereskedelmi szervek között.

Most nagy feladat hárul a kereskedelmi osztályra: irányítania kell a város kereskedelmét. A kerületekben lesz egy-egy előadó, aki a kereskedelmi ügyekkel, az áruellátással, a dolgozók javaslataival, kérésével foglalkozik és közvetíti a kerület lakosságának óhaját, kezdeményezését a Városi Tanácshoz. A végrehajtó bizottság állást foglalt emellett és feladatul tűzte ki az osztály dolgozóinak számára, hogy

a kereskedelmi hálózatot első sorban a külvárosokban kell tovább építeni. Az ott lévő üzleteket bővesen el kell látni minden olyan áruval, amit a belvárosban lehet kapni.

A végrehajtó bizottság helyeselte az üzletek bokrosítását a város külső részein; ez azt jelenti, hogy a bőséges áruval ellátott élelmiszerüzletek mellett legyen más bolt is,

amely el van látva rövidáruval, üveggel, háztartási cikkekkel, vasáruval, stb. Az üzletek közel legyenek egymáshoz, vagyis a kerületek egy-egy központjává váljanak, ahová a dolgozók szívesen mennek vásárolni — amint ezt bizonyították a Petőfitelepen létrehozott üzletek is.

A kereskedelmi osztály terve szerint ez év első negyedében a Marx tér új épületeiben egy élelmiszer- és egy hentesüzletet akarnak nyitni. Korszerű helyiségekbe helyezik a Kossuth Lajos sugárút és a Francia utca sarkán lévő árudát. A Lenin utca 16 szám alatt egy gyermekkonfekció szaküzletet létesítenek. Tervbe vettek egy lakberendezési szaküzletet is, mivel a kormányprogram nyomán 1955-ben mintegy 40—50 százalékkal több vegyesipari cikk kerül a kereskedelemhez, mint az elmúlt évben. Alsóvárosban, Móravárosban, Rókuson, Felsővárosban és Újszegeden egy-egy vegyesipari cikk kisáruháza létesítésének tervezéséhez kezdtek hozzá. Rövidesen tejítő nyílik a Somogyi utcában és megkezdik a mélyűfű előkészítő munkálatait.

A végrehajtó bizottság keveselte a kereskedelmi osztály első negyedévre kitűzött hálózathálózatát. Hangsúlyozta, hogy bátrabban kell kezdeményezni, szem előtt tartva a dolgozók kéréseit.

A város kereskedelmi vállalatnak sürgős feladatát tűzte ki a hiánycikkek mielőbbi megszüntetését.

Nem lehet kapni például ételhorodot, poharat és egyéb olyan apróságot, ami fontos közszükségleti cikk. A kereskedelmi vállalatok vezetői kifogásolták azokat az intézkedéseket, amelyek akadályozták Szeged áruellátását. A Belkereskedelmi Minisztérium például nem engedélyezte a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalatnak, hogy nagyobb mennyiségű rizst vásároljon fel. A

Tovább javul a dolgozó parasztság kisépellátása 1955-ben

A mezőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat megvalósítása során már a múlt évben is lényegesen javult a dolgozó parasztság kisépellátása az előző évekhez képest.

1955-ben tovább javult az ellátás. Bővül a választék és olyan kisépkepek is forgalomba kerülnek, amelyeket az elmúlt évben még nem lehetett kapni.

1955-ben körülbelül két és félszer több kisépkepek gépet gyártanak, mint az elmúlt évben. Igen jelentős minőségi javulás is várható a nagybővített és gazdag választékú gyártmányoknál.

Jobb lesz a kisépkepek elosztása. Minden tájra főképpen olyan gépeket és szerzőkötőket szállítanak, amelyek termelési tájajegnek legjobban megfelel. A szőlő- és gyümölcsösztől a vidékeket jobban ellátják ma-

gasnyomású permealógépekkel, az állattenyésztési jellegű vidékek pedig sokkal több szerszámot, repavágót, darálót kapnak.

— **ÚJ MEZŐGAZDASÁGI SZAKKÖNYVEK** jelentek meg a napokban. Ezek között Böcsor Géza: Szarvasmarhatenyésztés című munkája, mely az állat tartásával, elhelyezésével, ápolásával és párosításával, valamint a borjúneveléssel foglalkozik, továbbá ismereti a takarmányozás legfontosabb tennivalóit is. Virág Géza: Veteményszerző című írása népszerű formában ismerteti a zöldsgétermelés általános tudnivalóit, majd az egyes zöldsgétermelési módokat s végül a zöldsgétermelés korai termelését. Ez a könyv elsősorban házikerti és háztáji zöldsgétermelés számára készült.

„késnek” tartották a föld tulajdonát, most egyre jobban élnek. Tudom, szívesen látnának. De hát mi mit tegyünk?

Egymástól kérdezik, mindenkitől kérdezik. Miért nem mehetnek ők újra azokhoz a barátokhoz, jóismerősökhöz, akiknek egyrésze termelőcsoportokban, másrésze még egyénileg műveli a földjét?

— Ha már újságíró — mondja hosszú gondolkodás után Nagy Lajos — járja már ki nekem, hogy ha patronálunk, akkor a falura is mehetünk, mondjuk Tápéra. Mert nem a mi hibánk, ám, hogy a kapcsolatok ennyire meglazultak. Én azt hittem, a kormányprogram után nagyobb változás lesz. Készültem is és még mindig csak a készülődésnél tartok. Azt hiszem, Rózsa János, Horváth Mihály, Berényi Jóska, meg Pribék Tibi nevében is mondhatom: szívesen megynék mi a falura, a gépállomásra. Ott is el tudjuk vezetni a permeterzőgépet, kukoricadarálót, meg a traktoralkatrész javítását s ami talán a legfontosabb, szemtől-szembe beszélhetünk azokkal, akikkel egy a célunk, akikkel még a falujárások során oly szoros barátságot kötöttünk.

Én nem tudom kijárni Nagy Lajos kovács és a kendergyári veterán falujárók kérését. Annnyit azonban mondok: egyetértünk velük s remélem még a tél folyamán jogos kívánságuk valóra válik: — szemtől-szembe beszélhetnek a régi ismerősökkel, dorozsmaiakkal, tápéiakkal, sándorfalviakkal, a szomszédokkal, a barátokkal.

Förgeteg Szilveszter

Dorozsmaiakra, tápéiakra, sándorfalviakra emlékeznek a Szegedi Kenderfonógyár egykori falujárói

toralkatrészt, kukoricadarálót, permeterzőgépet. Megcsináljuk a munkát, de hát ez mégsem olyan, mint amikor az ember szemtől-szembe beszél. A permeterző, meg a morzsoló ki-javítása beszél ugyan az életről épp úgy, mint a falujáróknak a fűzőgátlás meg az üvegezés. De szemtől-szembe az más. Én magamról tudom, a tápéi Ady Endréről, hogy van még probléma bőven. Baj volt ott is a munkával. Kérdezték tőlem, hogyan csináljuk mi az üzemben. Elbeszélgettünk, megtárgyaltuk, aztán eredménye is volt. Megtudtam azt is, hol szorít a csizma. Aztán itt Szegeden szoltam az illetékeseknek, hogy segítsenek.

Lassan már két éve lesz, hogy Nagy Lajos, az utolsó falujáró is abbahagyta a munkát. Szívesen ment volna még, de hát azt követelni, hogy a saját pénzén utazzon, mégsem lehet! Így ma már csak visszaemlékezik a falujárásra.

— Messze élünk mi most egymástól — sóhajt Berényi József — pedig szomszédok vagyunk. Szívesen mennék most is a falura. Azt várjuk, hogy hívjanak, szóljanak. Sokat

el tudnánk beszélgetni

egy-egy ilyen téli napon, meghánytunk a világ sorsát Tápén, Szatymazon vagy Kükébán. A régi szegények, akik valamikor